ANY III. . . . NUM. 85

ARBOS 14 de Gener de 1923

BADALOTA

SETMANARI INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

La pregaria del cavall

L'any comença i acaba amb un enaltiment dels mals S. Antoni de Gener, l'amansidor de les bes- selvatgines del desert; S. Antoni de Gener, el ntador d'altres feres que encar causen mes estralls es que ronden l'ánima, cercant devorar-la: les tacions—en començar l'any, s'alça gloriós, i amb ampli, al mig de carrers i places de les viles i ats, signa l'aire amb la creu, fent devallar la be- icció de Deu sobre els animals de treball, que nits de flors i de virolats equipaments, i colcats azalts genets enriolen els carrers amb la xerinola tres toms. I en acabar l'anyada, Desembre els il al redós del Sant Bressol, representats tots en el Bou i en l'Ase. En el Bou, en ço que en ells a de força intel·ligent que accepta la superior ció de l'home; en l'Ase, en sa força instintiva no capint ni obeint un seny endegador del seu rç per tal de fer-lo profitós, s'entesta en el propi albir, i malmet sa energia amb la niciesa de la uderia.

Així, en el Bou i en l'Ase retrobem, a l'entoru esús, als animals que han sigut beneits al Ge- com si lassos de treball o temorencs de mals es hi cerquessin repós i protecció contra qui abu- la seva submissió, contra qui castiga amb ex- es seves ratxes de rebequeria. Car mantes ve- es, l'home, contradint-se en l'afecte que els hi a tractant-los amb sol·licita cura, i posant-los escreix sots la protecció de Sant Antoni per fer- scápols d'accidents, ell mateix els fa víctimes d' cop de geni; canvia l'amanyagament en tortura l'insuficiencia de llur esforç o la manca de com- ió d'un ordre, no els deixen reixir en el treball xant-se emportar per l'impaciencia, els castiga nsideradament. Quan sovint bastaria una lleu cció; no tenir mandra de suplir amb l'intel·ligen- l'insuficient instint de l'animal o ajudar-lo apli- un poc d'enginy o paciencia.

Entenet-ho així, als Estats Units s'obliga a tots possessors de cavalleries a tenir la «Pregaria del all» que els recorda la cura que han de posar en ar-los; i que diu com següeix:

«A tú, amo meu, faig ma pregaria. Dona'm men- beure i cuida'm bé i a l'acabar el dia ampara'm cobert i dona'm un jaç net on pugui dormir i ansar tranquilament.

«Parla'm. La teva veu pot mes en mi que la dolorosa rienda amb que tires. Acaríciam de tant en tant, perque pugui servir-te amb mes gust i aprengui a estimar-te. No tiris de la rienda ni em peguis quan faig un treball dificil o pujo una costa. No em peguis quan no comprenc ço que vols que faci, dona'm maneres de que pugui compendre't i veurás com obeiré.

«Mira'm sempre amb carinyo. Observa i para atenció en el meu treball i si fallo en ço que tu vols, repassa els guarniments, mira'm les potes i procura trobar la causa, no castigant-me injustament.

«No em peguis per fer-te passar el mal humor, ni em maltractis sense culpa o per culpa teva o dels altres.

»Si no menjo i estic trist mira'm les dents perque es possible que tingui una dent corcada i tu saps el dolorós que es el mal de caixal.»

Posant continuament humanitat en el tracte de les besties, no desfarem en el de curs de l'any, nostres bones disposicions, envers elles, del Gener.

STREP

BANC COMERCIAL
DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5,000.000
RESERVES Ptes. 325.000

AGENCIA D' ARBÓS
RAMBLA GENER, 1 I CARRER MAJOR, 64
TELEFON 691

Negociém tots els cupóns de venciment primer corrent, i els de les obligacións TRESOR 5 per 100 venciment dia 15.

Comptes corrents - Girs
Transferencies telegráfiques
Descomptes - Negociacións
Compra-venda de valors
Dipósits de valors
CAIXA D'ESTALVIS

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: *Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.*

Caixa Auxiliar: *«Borsí de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.*

ALTRES AGENCIES:
Torredembarra i Morell

LA BELLA POESIA

«La poesia es un ocell del cel--diu el gran poeta Mn. Cinto Verdaguer--que fa sovint volades a la terra.»

Realment, la poesia es l'ànima de la Naturalesa, es la part bella de les coses i dels pensaments. Jamai hi ha raó per a menyspreuar-la, ella ens fa fruir hores de goig. Negar la utilitat de la poesia, seria negar la llum del sol.

Després del feixuc bregar de la vida en el treball, tothom busca una distracció per expansionar llur ànima. Uns gaudeixen les dolçors de la llar, altres alegren la vista amb els variats aspectes dels carrers, altres van al teatre, altres al camp, altres a contemplar la dona amada, altres al café, altres llegeixen llibres i periodics. Tot això es pur afany de remontar-se amb la poesia de la vida.

Fins amb les obligacions del treball si logreu que el vostre pensament hi barregi una mica de poesia, haureu resolt el pro-

blema de la felicitat possible, haureu mort la hidra de l'aborriment, haureu fet bella la vostra vida.

La natura, els bons actes i les produccions artístiques son el més indicat per iniciar-nos en aquesta comunió amb l'explendida poesia; l'únic que ens fa oblidar els pesars de la vida.

JOSEP FIQUERAS.

Converses Filológiques

(De la Publicitat)

IX

El nostre mot *Orgue* (nom d'un instrument de música) vé del mot llatí *organum*, que ha donat *órgano* en espanyol (com de *orphanus*, en espanyol *huérfano*, prové *orfe;* de *raphanus*, en espanyol *rábano*, prové *rave*). *Organo*, en espanyol, te altres accepcions, per exemple en *órgano de la vista*, *el diario X órgano del partido Y*, etc. El catalá parlat diu en aquests cassos *órgano*, i ens repugna evidentment de reemplaçar aquest *órgano* per *orgue*, de dir per exemple *l'orgue de la vista, un diari orgue de tal partit*. El francés que diu *orgue* signifi - cant l'instrument de música, empra *organe* per a les altres significacions de mot espanyol *órgano*; ço és, per a aquestes significacions, en lloc de recórrer al seu antic mot *orgue*, ha preferit d'adoptar el llatí *organum* sota una forma menys fortament francesitzada. Ara bé ¿no seria convenient que imitéssim el francés en aquest punt i que en lloc d'esforçarnos a donar al mot *orgue* totes les accepcións de mot espanyol *órgano* ens deudíssim a adoptar al costat de *orgue* i corresponent al francés *organe* un nou mot *òrgan* tret de *organum* mitjançant la simple el·lisió de la desinènsia llatina com *diáfan* de *diaphanus*? Nosaltres som de temps partidaris de l'adopció del mot *órgan* i ens plau de poder consignar ací que la Secció filológica de l'Institut ha recentment acordat d'incloure'l en el «Diccionari de la Llengua literária».

X

En el prolongament catalá del mot llatí *prehendere*, que ha donat *prendere* en italià, *prendre* en francés i *prender* en espanyol, havem suprimit la primera *r* evitant, així, la successió dels dos grups *pr* i *dr*: diem *pendre* en lloc de *prendre*. La caiguda d'aquella *r* és condicionada per la segona *r*: en totes les formes del verb que no tenen *r* en la terminació, apareix intacte el grup inicial *pr*: *pren*, *prenia*, *prenent*, etc. Això ha posat una qüestió: en la llengua escrita, tenint en compte la consiància de la pronuciació *pendre* i el fret que la grafia *pendre* apareix ja en català antic ¿havem de preferir aquesta gràfia a la grafia *prendre*, reflex regular de *prehendere*? o bé, considerant que l'el·lissió de la *r* en *pendre* es un fet comparable a la supressió de la *r* en *abre* per *arbre* o a la de la *s* en *aquets* per *aquests*, fets de què prescindeix l'ortografia,? havem de preferir la grafia *prendre*, que ofereix l'aventatge, tot conservant la *r* etimológica, de no allunyar excessivament les formes de l'infinitiu i del futur de les restants formes del verb, evitant d'altra banda confusions com la dels dos verbs *despendre* (indicatiu desprén) i *despendre* (indicatiu *despén*)? Nosaltres creiem que si escrivim *arbre* i *aquests* tot pronunciant *abre* i *aquets*, podem així mateix acceptar *prendre*, tant més si es té en compte que alguns dialectes la successió dels dos grups *pr* i *dr* és evitada no amb la caiguda de la primera *r*, sinó amb la supressió de la segona. Escriuríem, llavors *prendre* sense que això volgués dir que calgués pronunciar *prendre*, com escrivim *aquest llibre* malgrat de pronunciar *aquet llibre*. Peró ¿i si un dia, reaccionant l'ortografía sobre la pronunciació, arribés que pronunciéssim *prendre*? I bé, diríem *prendre*, i no hi hauríem pas perdut res.

POMPEU FABRA

El conte de la col

Una vegada era u jove que s'anomenava Joan. Un dia aquest Joan digué a la seva mare:

—Mare, doneu-me una col.

—I qué en faràs?

—M'hi faré la sort.

—Fuig d'aquí, boig.

—Mare, no soc boig, no; doneu-me la col i no res més.

—Ve't-la aquí.

. . . . . .

Joan se'n va amb la col. Arriba a la porta d'un mas, quan començava a ésser fosc.

—Bona nit. Em deixareu dormir al porxo a mi i a la meva col?

—I per qué no?—responguè l'amo del mas.

Joan se n'anà a dormir a la pallissa, deixant la col al seu costat.

A l'endemà les gallines, abans de despertar-se el xicot, s'adonen de la col i en un tancar i obrir d' ulls se li mengen. Despertat que fou en Joan veu com una gallina està picotejant el caluix i llavors desesperat s'alça i s'en va a trobar l'amo. Això li diu:

—Les vostres gallines se m'han menjat la col... O em doneu la gallina més grosa, o si no, us cremaré la masia.

—Calla, maleit! Qué dius ara?

—El que sentiu. Vull la col o la gallina; o sinó...

L'amo va tenir por i li donà la gallina.

. . . . . .

Joan se'n va amb la gallina. Cap al vespre, arriba a una bastida.

—Bona nit! Em voldriau deixar dormir aquí a mi i a la gallina?

—I per què no?—respongué l'amo—Tu dormiràs a l'estable: i la teva gallina amb les nostres.

—Oh, no! Si no us sap greu, voldria que la meva gallina passés la nit amb els vostres porcs.

—Bé, que hi passi la nit.

Porten la gallina al corral i Joan s'en va a dormir a l'estable.

A l'endemà ell es lleva de bon matí i se'n va a la cort. Busca d'aquí, busca d'allà, la gallina no hi era! Llavors se'n va trobar l'amo i li diu:

—Els vostres porcs se m'han menjat la gallina, ho enteneu? Doncs bé, vull el mes formós dels vostres porcs, o si no, mestre us els emmetzinaré tots.

—Bergant!

—No hi ha bergant que hi valgui. Us hi he dit ja el que volia... I sinó...

El mestre tingué por i li va donar el porc.

. . . . . .

Joan se'n va amb el porc. Arriba a una gran bastida a l'ésser entrada de fosc.

—Bona nit, ens voldriau donar acolliment a mí i al meu porc?

I per qué no? Prou!—respongué l'amo—Tu dormirás amb els mossos i el teu porc amb els nostres.

—Oh, no! Si no us sap greu, voldria que el meu porc dormís amb els vostres bous.

—El posarem amb els bous.

Posen el porc a l'estable i el xicot se'n va a dormir emb els mossos.

A l'endemá, Joan, es lleva dematí i corre a l'estable per recollir al seu porc; peró adéu-siau, porc! els bous a banyades l'havien fet malbé.

Joan se'n va a cercar l'amo.

—Els vostres bous—li diu—han destroçat meu porc. O em doneu el mès formós bou de bouada, o si no, us els embruxaré de manera no en quedarà cap de viu.

—Que enraines, sac de verí?

—No hi ha més. Ja us he dit el que vull; sinó.

Aquell bon home tingué por i va dar-li el bou.

. . . . . .

Joan se'n va amb el bou. Troba un enterramort que anava a soterrar el cos d'una morta.

—Bon home,—li diu—voldriau canviar aquest morta amb el meu bou?

—Mal ànimal—respongué l' enterramorts. Aquesta és manera de burlar-se d'una cosa tan sagrada?

—No me'n burlo. Si ho voleu, canviarem.

—Canviem.

Joan es tirà la morta a les espatlles i camina que caminarás arriba a un castell per on passa una gran séquia. Que fa, Joan? Deixa la morta vora de l'aigua: a una má li posa un mocador, després l'agenolla i la deixa ajupida com si estigués rentant.

Això fet, entra al castell.

. . . . . .

—Bon dia! necessitarieu un bon jardiner?

—Sí—respon el senyor del castell.

—Si em voleu llogar, jo i la meva muller i servirem de bona voluntat.

Fan pactes i s'avenen. Quan arriba l'hora esmorzar, Joan deixa la feina i s'asseu tot sol a taula.

—I la vostra dona,—li pregunta l'amo—on

—Ai, no me'n recordava!—contesta Joan—aquí a la síquia que es renta la roba.

—A la síquia? —pregunta la filla de la casa que era allà—vaig a cridar-la.

—Aneu.

La donzella corra cap a la síquia i així que la bogadera la crida:

—Ep, bona dona! Que no veniu a esmorzar?

La morta ni tan sols es belluga.

—Ep! ep! que veniu a esmorzar?

No res.

La filla de la casa se'n torna al castell i diu Joan:

—He cridat la vostra dona i no m'ha respost.

—Ah, Déu meu! m'habia oblidat de fer-vos present que és sorda. Ja la podrieu cridar un any carrera que no us hauria pas tornat resposta! sorda com una campana. Si voleu que ho sentí haveu de tocar per l'espatlla.

La noia hi corra: la toca per l'espatlla i... plum! la morta cau a la sèquia.

—Ah! socors, socors, la dona s' ofega!—cri la donzella tota esglaiada.

Joan compareix arrencant-se els cavells.

—Malaventurada!—diu així que arriba.—Ha ofegat la seva muller! Què serà de mí! Quina és la meva? Estic perdut!

Al sentir els seus crits tots els del castell hi rren i l'envolten.

—Senyor—diu a l'últim, Joan, dirigint-se a l'a del castell amb veu terrible—la vostra filla ha gat la meva muller; doncs bé, deu-me la vostra lla per esposa o si no vaix a avisar la justicia.

El senyor s'espanta i la hi donà. Joan es va sar amb la douzella i quan anà a cercar la seva re per a dur-la a les seves noces, li digué:

—No ho veieu! Què us deia? Amb la col em vau dar he fet la meva fortuna.

F. PELAI BRIZ.

Oració del dissabte

Jesús ha beneit l'hora darrera
d'aqqest dissabte que promet clarors
a les muntanyes, que han quedat parades
esperant el nou dia del Senyor.
Les noies han plegat les seves feines,
i senten l'alegria de plegar:
desant la feina, en el cor els sembla
qui sap quan tornaran a treballar.
Les feines del diumengue son lleugueres
lleugueres com el ball que han de ballar.
Regâ el carrê i la casa i anâ a missa,
també, tornant de plaça, encendre el foc,
i a mitja tarda, quan el sol declina,
anâ a dalt a posar-se el vastit bo.
Per'xo Jesús que és agradat de festes,
beneeix el dissabte cap al tard,
i el diumenge, quan ve, troba la terra
fresca d'aquell consol que li ha quedat.
Tothom está content dissabte al vespre,
comença en tots una renovació,
i aquells llums que s'encenen cada dia
sobra la taula, avui fan mes claror.
La font sembla més fresca i regalada,
i no es queda gens sola, al fer-se fosc,
quan la deixen les noies emportant-se'n
el canti que de casa es la frescor.
Se queda acompanyada de l'esperança
de que s'apropa el dia del repós.
L'aurora del dissabte ja comença
el dissabte mateix, quan se fosc.
A la tarda les feines s'enllasteixen
i el conreu queda fet de cap a cap.
Per'xo els bous, quan s'entornen a la casa,
s'emporten el consol d'haver llaurat.
¡Es clar que és tan magnific el diumenge,
si tot l'espera amb tanta devoció!
Si esperéssim així totes les coses
ens les daria iguales el Senyó.
No volguem altre afany que contemplar-lo,
ni més deslliurament que el seu perdó,
Oh, diumenge, diumenge! Tú que ens portes
una claror mes gran que la del sol:
no et moguis de la terra perqué sigui
eternament el dia del Senyor.
Preguem, preguem, que mort el gran dissabte,
que és dels dies el mes prometedor.
¿Què hi fa si la mort és una promesa,
i una promesa d'eterna claror?

FRANCESC PUIOLS.

FUTESES

OSES DEL TEMPS

Així els petits s'entretenen
desmarcant quadres antics
per posar-hi en ells retrats
que els resulten mes bonics.

En el marc d'En Pi i Margall
un retrat que els anamora;
és del porter nacional,
és el d'en Ricart Zamora.

On hi havia en Salmeron
o el retrat d'un *leader*
hi han posat o bè l'Alcàntara
o bé l'ala Samitier.

I així en Piera i en Canals
En Torralba i l'Uriach
els polítics de tot temps
els hi han deixat els seus marcs.

Gracies a la xacolata
els juniors de la pilota,
així van guarnint la casa
fins que l'avi s'esvolota.

—On és, doncs, en Pi i Margall?
Que n'heu fet d'En Salmeron?
—No s'apuri que aquests nois
els admira tot el món.

I diu l'avi al veure en Semi:
—Doncs quina és la seva colla?
El net diu: —Es la pilota.
I l'avi, busca a la carn d'olla.

MARINGO

CRONICA ARBOSSENCA

MUNICIPAL

Sessió del dia 4 de Geuer.

Es de segona convocatoria i hi assisteixen els regidors senyors Mañé, Amiguet, Feliu, Batet i Albornà. Presideix l'Alcalde senyor Cruañes.

Un cop llegida i aprovada l'acta es dóna compte dels Butlletins Oficials.

Són presos els següents acords:

Fer els següents pagaments: A Joan Romeu la quantitat de 130 pessetes pels treballs de decorar lla Secretaria municipal, i a l'Alcaldia de Tarragona 29 pessetes per a contribuir als gastos de la reclamació feta contra l'augment del preu del fluid elèctric.

Pendre a càrrec de l'Ajuntament el sostenimt del dement Josep Rey en el Manicomi de Reus, on ha d'ésser reclós, mentrestant es tramita per la Mancomunitat de Catalunya l'expedient de reclusió pel seu compte.

Es dóna compte seguidament, quedant aprovada, de la llista d'electors amb dret a votar compromisaris per Senadors, la qual llista estará a disposició públic en la Secretaria fins al 20 del corrent.

I s'aixeca la sessió.

■ ■ ■

RELIGIOSA

Diumenge II després de la Epifania.—Catecisme de perseverància a 2 quarts de 12, doctrina a 2 quarts de 4 i la funció a les 5 a la capella dels Dolors.

Dimecres. festivitat de S. Anton Abad, a les 9 i mitja benedicció d'animals i ofici a la capella de l'Hospital i a les 4 rosari a la mateixa capella.

Divendres durant la missa primera exercicis del dia 19 dedicat a S. Josep.

Misses.—Demá a les 6 per Agna Lidia Sommer; dijous a la mateixa hora per Carme Bonsoms de Ferrer; dissabte a les 6 per Francesc Jané (a. c. s.)

■ ■ ■

JUDICIAL

Matrimonis, naixaments i óbits inscrits en el Registre civil d'aquesta vila durant els passats mesos de Novembre i Desembre.

Mes de Novembre,

Matrimonis.—Dia 11: Salvador Sans Mestres amb Antonia Borrás Solé. Total 1.

Naixaments.—Dia 22: Francesc Pujol Rossell, fill de Pere i Rosa. Dia 27: Antonia Jané Gomá, filla de Francesc i de Maria. Dia 29: Rosa Colet Rovirosa, filla de Joan i Emília. Total 3.

Obits.—Dia 7: Maria Casañas Vidal d'onze mesos per Broncopneumonia sarampionosa. Dia 16: Pilar Llaveria Ramon de 23 mesos per pleuropneomonia. Dia 17: Justí Altet Malla de 70 anys per hipetrófia cardíaca. Total. 3.

Mes de Desembre.

Matrimonis.—Cap.

Naixements.—Dia 2: Josep Suau Viñas fill de Joan i Maria. Dia 6: Joan Vallés Alborná fill d'Agustí i Francisca. Dia 12: Maria Tuset Martí, filla de Josep i Josepa. Dia 20: Rosari Jordi Coll, filla de Francesc i Montserrat. Dia 22: Ramon Marqués Moyés fill de Josep i Teresa. Dia 22: Rosend Condes Martí, fill de Joan i Dolors. Total 6.

Obits.—Dia 14: Salvador Llorens Martí de 57 anys per anasarca. Dia 15: Carme Bonsoms Julivert de 55 anys per coma diabétic. Dia 20: Montserrat Romagosa Rossell de 23 mesos per colapse cardíac. Dia 28; Joan Bta. Cañas Mayner de 68 anys per reblandiment cerebral. Total: 4.

■ ■ ■

Moviment del Registre Civil durant l'any 1922.
Naixaments: 22. Matrimonis 13. Defuncions, 30.

■ ■ ■

VARIA

El bloc catalanista i el Foment catalanista de Vilafranca del Penedés han editat una fulla convidant a tots els penedesencs al gran mitin d'afirmació nacionalista que tindrá lloc avui a les 11 del matí al teatre Principal d'aquella vila i en el qual pendran part els següents oradors E. Ivern i Dalmau, de l'Esquerra Catalana; J. Riera i Punti, de l'Unió Catalanista; Ventura i Gassol i A. Rovira i Virgili, d'Acció Catalana, i en Francesc Maciá per la Federació Democrática Nacionalista.

Tenim noticia de que hi assistiran comissions de la majoria dels pobles de la comarca, i no hi mancará representació d'aquesta vila.

■ ■ ■

MEL DE ROMANI

Obtinguda pel sistema movilista

Calitat insuperable : Puresa garantida

Preus económics

Punts de venda A. Romogosa, Major 11 R. Escarrá, Major 54

ARBÓS

■ ■ ■

En el partit de futbol celebrat diumenge passat en el camp d'esports d'aquesta vila entre l'«Esmaraga» de Moja i l'«Arbós» guanyá aquest per 1 a 0.

Avui jugarán el «Roda» i l'«Arbós».

Diumenge vinent es trasladará el primer equip de l'Arbós F. C. a Sant Pere de Riudevitlles per a jugar un partit amb al team d'aquella población.

■ ■ ■

Foren en gran nombre els arbossencs que el dia de Reis i següent es trasladaren a Barcelona a presenciar els partits de Futbol que l'equip campió jugá amb el Nuremberg, campió d'Alemanya.

Tornaren ben satisfets de llur excursió.

■ ■ ■

Van veure's força concorreguts els saraus que amb motiu de la Festa Major petita es celebraren el dia 9 dels corrents.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 43

Rentat Austríac

Gran reforma en els tallers. Es renten tota classe de trajos, abrics, guants, cortinatges, mantellines, deixant-ho com nou.

Per encarrecs: MAJOR, 33 - ARBOS DEL PENEDES

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositario General

Juan Mas Vidal Arbós del Panadès

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.° BARCELONA

SASTRERIA PUJOL

Hem rebut les darreres novetats per a la propera temporada d'hivern

Major, 42 ARBOS

Fábrica Mecánica de Serrar Fustes de Boronat i Esteve

Aquesta casa compra i vent fustes en brut i treballades. S'encarrega de fer tota clase de caixes d'embalatje especialment per a fruites.

Pels particulars tenim a sa disposició la serra a hores, preus modics

Venda de serradures i desperdicis de fusta

Muralla 26 i 28 Arbós del Penedés

Pintor-Decorador EMPAPERADOR **Francisco Ribas**

Carrer Major, 54 - ARBÓS

Pintura de habitacions, portes, carruatges, fatxades i especialment en mobles en vell i en nou, a l'Oli i a l'esmalt.

A PREUS REDUITS

ATENCIO: ES RIFA UNA BICICLETA A 25 CENTIMS NUMERO

Un bon sabó estalvia temps, roba i diner

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Taller amb aparells moguts eléctricament per esmolar tota classe d'eines de tall

Especialitats en navajes i estisores de barber

Preus economics

JOSEP PLANA Jussá, 33

BARBERÍA

ARBÓS DEL PENEDÉS

Fábrica de Mosáic Hidráulic-Vda. i fill de E. Julivert

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aigueres, lavabos, piques, waters, safaretxos, dipósits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE. **ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.**

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catálec i preus.

Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811

VENDRELL

REPRESENTANT:

María Galvez Vda. Tarafa

Major, núm. 60 : Arbós

FARMACIA SURIOL

MAJOR 22 — TELEFON 657

Preparació de Serums i Inyectables esterelit-zats

ESPECIALITATS NACIONALS I ESTRANGERES

AIGUES MINERALS :-: OXIGEN PUR

ARBÓS DEL PENEDÉS